

Η επιστροφή από την κόλαση του Σουδάν - Η επόμενη ημέρα και οι συγκλονιστικές περιγραφές

/ [Επικαιρότητα](#)

Έφυγαν από την κόλαση, αλλά δεν ξέρουν πότε και αν θα επιστρέψουν και πάλι στο Σουδάν. Άφησαν πίσω τους σπίτια, περιουσίες, ελπίδες και όνειρα και για κάποιους από αυτούς δεν είναι είναι η πρώτη φορά.

• γράφει η Δέσποινα Σωτηρίου

Οι εικόνες που περιγράφουν οι διασωθέντες, μεταξύ των οποίων και ο [Μητροπολίτης Νουβίας και παντός Σουδάν κ. Σάββας](#) συγκλονίζουν: περίπου δέκα μέρες εν μέσω διασταυρούμενων πυρών. Παντού η μυρωδιά του θανάτου και το μέλλον αβέβαιο.

Οι μάχες στις οποίες αναμετρώνται από τα μέσα του μήνα ο στρατός του στρατηγού Άμπντελ Φάταχ αλ Μπουρχάν και οι επίφοβες ΔΤΥ του στρατηγού Μοχάμεντ Χαμντάν Ντάγκλο, ή «Χαμέτι», έχουν στοιχίσει τη ζωή σε τουλάχιστον 500 ανθρώπους κι έχουν τραυματίσει χιλιάδες άλλους, σύμφωνα με τους -πιθανότατα υποτιμημένους- αριθμούς του σουδανικού υπουργείου Υγείας.

Η διάσωση

«Είμαστε ασφαλείς. Δόξα τω Θεώ το συνειδητοποιούμε σιγά σιγά». Αυτά ήταν τα λόγια του Σεβασμιώτατου, ο οποίος μεταφέρθηκε στη Γερμανία με μια από τις πτήσεις απομάκρυνσης των ξένων υπηκόων από την αφρικανική χώρα.

Έχοντας τη συνδρομή του ελληνικού Προξενείου που έχει αναλάβει τη φροντίδα και των επαναπατρισμό όλων των Ελλήνων που διέφυγαν μαζί του ο Μητροπολίτης Νουβίας δήλωσε ότι αναμένει τον επαναπατρισμό του στην Ελλάδα το προσεχές διάστημα.

Ο ανώτατος κληρικός που όλες αυτές τις ημέρες ενημέρωνε για την πολιορκία που βίωναν επί μέρες εντός του εκκλησιαστικού κτηρίου από ενόπλους τόνισε στην

ΕΡΤ ότι για τη διαφυγή τους είχαν τη βοήθεια ενός ανώτατου μουσουλμάνου κληρικού ενώ, όπως είπε, είχαν γίνει επαφές με μέλη των παραστρατιωτικών που ήταν έξω από την εκκλησία.

Έχει μείνει κόσμος που δεν μπορεί να διαφύγει.

Ο [Μητροπολίτης Νουβίας και Παντός Σουδάν](#) ήταν εγκλωβισμένος από το Μεγάλο Σάββατο μαζί με άλλους Χριστιανούς στο Χαρτούμ, επίκεντρο των συγκρούσεων.

Ερωτηθείς για το πώς ήταν η κατάσταση εντός του χώρου όπου είχαν καταφύγει συνολικά δεκαπέντε άτομα όλες αυτές τις ημέρες είπε χαρακτηριστικά, «προσπαθούσαμε να τους κρατάμε όσο γίνεται καλύτερα πιο ήρεμους. Δεν είχαμε πανικό».

Αναφερόμενος στην ελληνορθόδοξη κοινότητα του Χαρτούμ και στις προσπάθειες απομάκρυνσής τους ο Μητροπολίτης Νουβίας δήλωσε ότι εκτός από όλους όσοι μέχρι στιγμής έχουν περάσει τα σύνορα της χώρας στο κέντρο της πρωτεύουσας «έχουν μείνει πίσω άνθρωποι που δεν μπορεί να διαφύγουν».

«Έχουν μείνει πίσω εγκλωβισμένοι Έλληνες, τους οποίους δεν μπορούσαμε να βοηθήσουμε. Ήταν ανώφελο να βάλουμε όλους τους υπόλοιπους σε κίνδυνο αλλά ήταν πολύ δύσκολο γιατί μέναμε στο κέντρο οι περισσότεροι και στο κέντρο γίνεται... Όσοι έμεναν στα προάστια, μπόρεσαν να έρθουν στο αεροδρόμιο. Αλλά όσοι μέναμε στο κέντρο ήταν φύσει και θέσει αδύνατον να κινηθείς χωρίς να σε χτυπήσουν είτε είσαι πεζός είτε με αυτοκίνητο. Κάποια στιγμή, που επιχειρήσαμε να βγούμε για να πάμε στη γαλλική πρεσβεία, μας χτύπησαν. Ήμασταν 12 άτομα και δεν βρεθήκαμε στη μέση διασταυρούμενων πυρών», υπογράμμισε ακόμη.

«Μια ζοφερή στιγμή ήταν και όταν άρχισαν οι βομβαρδισμοί και συμμαζευτήκαμε όλοι μαζί σε μια γωνία και σκεφτήκαμε ότι ήρθε το τέλος. Απλά συμφωνήσαμε να βάλουμε τα σώματά μας πάνω από τα παιδιά, να κρατήσουμε ο καθένας από ένα παιδί για να τα προστατέψουμε και τουλάχιστον να βρουν τα παιδιά. Αν και δεν δείχνουν τέτοια ευαισθησία, δυστυχώς», τόνισε.

«Από θαύμα ζούμε όσοι ήμασταν μέσα στη Μητρόπολη. Πρόκειται περί κόλασης. Δεν μιλάμε για έναν πόλεμο απλό, μιλάμε για έναν εμφύλιο σε πλήρη εξέλιξη χωρίς καμιά ευαισθησία. Ο πρώτος τους στόχος είναι τα ασθενοφόρα και τα νοσοκομεία, δεν τους νοιάζει αν είναι παιδιά ή έγκυες...», κατέληξε ο Μητροπολίτης Νουβίας και παντός Σουδάν, κ. Σάββας

Το μέλλον της χώρας

Μετά από πάνω από 10 ημέρες συγκρούσεων, θανάτων και ατελέσφορων προσπαθειών για κατάπαυση του πυρός τα σενάρια για τα όσα εξελίσσονται στο Σουδάν κάθε άλλο παρά ευοίωνα είναι.

Τα δύο αντιμαχόμενα στρατόπεδα δεν δείχνουν την παραμικρή διάθεση να οπισθοχωρήσουν και αυτό αυξάνει σημαντικά τις πιθανότητες η σύγκρουση να μετατραπεί σε διευρυμένο εμφύλιο πόλεμο.

Εάν η σύγκρουση των δύο στρατηγών στο Σουδάν εξελιχθεί σε εμφύλια διαμάχη θα πρέπει να θεωρείται επίσης δεδομένο πως οι χώρες που σήμερα «αόρατα» στηρίζουν την μία ή την άλλη πλευρά θα εμπλακούν ακόμη πιο ενεργά στις εχθροπραξίες προκειμένου στο τέλος να αποκομίσουν τα μεγαλύτερα δυνατά οφέλη από μία χώρα που θα έχει καταστραφεί σε κάθε επίπεδο.

Το ενδεχόμενο να υπάρξει άμεσα εκχειρία και εντός των επόμενων μηνών ειρήνη στην χώρα φαντάζει επίσης όσο περνούν οι ημέρες εξόχως δύσκολο σενάριο.

Ο «γρίφος» της επόμενης ημέρας

Ο ΟΗΕ, η ΕΕ, οι ΗΠΑ και πλήθος άλλων κρατών -συμπεριλαμβανομένων των ΗΑΕ και της Σαουδικής Αραβίας- ζητούν να σταματήσουν οι εχθροπραξίες.

Οι πρόεδροι των γειτονικών χωρών της Κένυας, του Νοτίου Σουδάν και του Τζιμπουτί προσφέρθηκαν να μεσολαβήσουν. Όμως οι δύο αντίπαλοι σήμερα Σουδανοί στρατηγοί δείχνουν ελάχιστα σημάδια υποχώρησης.

Ανεξάρτητα από την έκβαση, η επιστροφή στη σταθερότητα και πολλώ μάλλον σε μια ομαλή πολιτική διακυβέρνηση θεωρείται πλέον πολύ δύσκολη βραχυπρόθεσμα έως και μεσοπρόθεσμα.

Σε αυτό συμβάλλει ο περιφερειακός και διεθνής γεωπολιτικός ανταγωνισμός στην Αφρική.

Και δη τώρα κατά μήκος της ζώνης του Σαχέλ -στο βορειότερο τμήμα της υποσαχάριας Αφρικής, κομβικής σημασίας από πλευράς γεωπολιτικής και εμπορίου- όπου μια σειρά από ασταθείς πρώην γαλλικές αποικίες γυρνούν την πλάτη τους στη Δύση.

Το κενό αναπληρώνουν μεθοδικά η Κίνα με επενδύσεις και η η Ρωσία μέσω της Wagner, ενόσω στην περιοχή καταγράφεται ένα ντόμινο πραξικοπημάτων και αυξάνεται η απειλή των τζιχαντιστών.

Για την επόμενη ημέρα στο Σουδάν, εν τω μεταξύ, ούτε οι στρατιωτικοί, ούτε τα πολιτικά κόμματα δείχνουν να έχουν σαφή οδικό χάρτη για να αντιστρέψουν τη σταθερά επιδεινούμενη οικονομική κατάσταση στη χώρα.

Η πρώτη ελληνική κοινότητα

Τα επόμενα χρόνια, μεγάλος αριθμός Ελλήνων εμπόρων, γιατρών, μηχανικών, τεχνιτών καταφθάνει στη χώρα, με συνέπεια το 1902 να δημιουργηθεί η πρώτη ελληνική κοινότητα στο Χαρτούμ, όπου ιδρύθηκε το 1905 ελληνικό δημοτικό σχολείο, ενώ το 1908, ολοκληρώθηκε η ανέγερση του ελληνορθόδοξου ιερού ναού του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Ελληνικές κοινότητες εκτός από το Χαρτούμ, ιδρύθηκαν στις πόλεις Πορτ Σουδάν, Ουάντ Μεντάνι, Ελ Ομπέϊτ, Γκεντάρεφ, Ουάου, Τζούμπας κ.α.

Με πρωτοβουλία των κοινοτήτων δημιουργήθηκαν πολλοί σύλλογοι καθώς και η Ελληνική Λέσχη, το 1904, ο Σκοπευτικός Σύλλογος το 1907 και ο Ελληνικός Γυμναστικός Σύλλογος το 1908. Μεταξύ των διαφόρων συλλόγων και σωματείων που ιδρύθηκαν με πρωτοβουλία κυρίως των κοινοτήτων, ήταν η Λεσβιακή Αδελφότητα, ο Φιλεκπαιδευτικός Καρπαθιακός Σύλλογος «Ομόνοια», η Ηπειρωτική Αδελφότητα και ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος, οι οποίοι όμως δεν κατόρθωσαν να διατηρηθούν για πολλά χρόνια.

Η ελληνική παροικία συνέχισε να αυξάνεται για να γίνει στη συνέχεια η μεγαλύτερη κοινότητα αλλοδαπών στο Σουδάν. Μάλιστα όταν το 1956 το Σουδάν έγινε ανεξάρτητο κράτος ζούσαν σε αυτή τη χώρα περίπου 7.000 Έλληνες, από τους οποίους οι 1.000 Κύπριοι.

Η ελληνική παρουσία ήταν ιδιαίτερη έντονη στην πρωτεύουσα Χαρτούμ, όπου όλα τα εστιατόρια, καφενεία, ξενοδοχεία, κινηματογράφοι και τα περισσότερα εμπορικά καταστήματα ήταν ελληνικά. Στην περίοδο του μεσοπολέμου η μία από τις τρεις εφημερίδες που κυκλοφορούσαν στο Σουδάν ήταν η ελληνική «Σουδανικός Κήρυξ» που ιδρύθηκε το 1910.

Το 1992, είχαν απομείνει στο Σουδάν περίπου 500 Έλληνες και σήμερα ο αριθμός τους δεν ξεπερνά τους 350-360, από τους οποίους οι 300 ζουν στην πρωτεύουσα Χαρτούμ. Οι περισσότεροι ομογενείς μας ασχολούνται με το εμπόριο ενώ μόνο ένας μικρός αριθμός εργάζονται ως υπάλληλοι. Σε ελληνικά χέρια, ανήκουν 8-10 εργοστάσια μεσαίου ή μικρού μεγέθους.

